

NIHIL SINE DEO

Anul VII - Nr. 25
Martie 2026
Timișoara

www.revistacununa.ro

CUNUNA

foaie de cultură bănăţană

„Sub lumina ha șierească,
Pă largu pământului,
În bătaia vântului,
Fire dulșie omenească,
Graiu blând și cumpătat
Ca în dulșiele Bănat
Nu mai cred să găsească.”

Victor Vlad Delamarina

Periodic editat de ASOCIAȚIA PÂNTRU VORBIREA BĂNĂȚANĂ

ISSN 2668-9480

ISSN-L 2668-9480

E-mail: limbabanatana@yahoo.ro

Tel: 0768113404

www.vorbireabanatana.ro

www.revistacununa.ro

www.arhivagraiuluiibanatan.ro

www.bibliotecabanateana.ro

<http://dictionar.vorbireabanatana.ro>

Punct de lucru: Timișoara, str. Nicolae Ilieșu, nr. 10, ap.1

Colectivul de redacție - Redactor-Șef: Vasile Linția / **Redactori:** Florina-Ariana Colgia, Sergiu Boian și Claudiu Românu / **Tehnoredactor:** Daniela Areta Voștinar / **Redactor-corector:** Cosmin Vatriș

Editura Eurostampa Timișoara

Șie-i dă nou pră la noi

Încă dă la înșeput dă an și până acu s-or petrecut mulce lucruri mândre pântru graiu și cultura bănățană. Unu dân ăle măi dă preț o fost **ediția a treia a concursului „Dor dă graiu bănățan”**, în Aula Magna - a măi mare sobă a Universității dă Vest dân Cimișoara - organizat dă Colegiu Național Bănățan dân Cimișoara, alături dă Universitatea dă Vest, Inspectoratu Școlar Cimiș și Asociația pântru Vorbirea Bănățană. La concurs or participat elevi dân măi mulce școli, care or spus poezăi și texte în grai bănățan, arătând că dragostea pântru graiu nostru nu s-o pierdut și că tânăra generație îi gata să-l ducă măi dăparce.

Tot în perioada asta, dă la sfârșātu lunii ianuarie pân la înșeputu lunii martie, bina Sălii dă Spectacol a Centrului dă Cultură și Artă a Județului Cimiș o fost plină dă cinereță și tălent. Elevii dă la Școala dă Arte Cimișoara or ținut spectacole dă mozăcă. Pră bină s-or suit elevii clasălor dă câncișe populare, îndrumaț dă dascălii Carmen Popovici Dumbravă, Carmen Biruescu, Raluca Stanca și Adrian Stanca. Prin cântările lor, cinerii or arătat că mozăca populară îi o parce vie dân sufletu Banatului. Publicu o avut bucuria să asculce și mozăcă instrumentală faină, dă elevii clasei dă saxofon coordonaț dă profesorul Silviu Drăgan și dă elevii clasei dă acordeon îndrumaț dă profesorul Boban Constantinovici. Școala dă Arte Timișoara fașe parce dân Centrul dă Cultură și Artă a Județului Cimiș, instituție aflată în subordinea Consiliului Județean Cimiș și coordonaț dă Liliana Laichici.

Și, cum îi obișeu în Banat, după atâta frumuseță, vin și alce manifestări culturale, cum îi festivalu „**Lada cu zestre**”, împreună cu ălelalce festivaluri închinace graiului și culturii bănățane.

Mândra mia

Țucuț mandro ochii tiei!
Că frumos cie uiț cu iei.
Cu sprânșiana tia niegruță,
Mâncuț io a tia guriță.

Frundzăviergie tulipani.
Drag mi-i calu cu găitani,
Și-e mă dușie și-m-adușie.
Nime-n sat nu mă mai sâmcie.

Pră la poarta mândri miele
Calu sânșur să opreșcie
Marva-i bună, io-s cu rălie,
Pântru ochi și gură dulșie.

Calu mi-i dăspotcovit
Să nu facp larmă multă.
La mândruța, la fireastră,
Mumă-sa să nu mă sântă.

Vină mândră să cie țuc,
La stobori, d-abia ce-apuc.
Mumă-ta dă-ni-o-audz,
Vai-ș-amar dă noi o fi.

Dar, la toamna carie vinie,
Oi măi lua un cal cu minie
Și ci-oi dușie-n lumia marie
Haida țucămă măi tarie.

Cosmin Vatriș

La bisărica bătrână

La bisărica bătrână,
Mă dușeam cu a mea bună.
La icoane nie închinam,
Și din suflet nie rugam.

Nie rugam dă sănătate,

Că în riest aviem dă toace.
Pră Dumnezău să-L iubim,
Slavă Lui să-I dăruim.

Buna îmi zăcea așa,
"Laudă-L toată viața ta".
Să nie rugăm dă miși copii,
Până când noi vom muri.

Bunica mea a bătrână,
Mă dușea dă mic dă mână
La bisărica dân sat,
Să nie rugăm neînșetat.

Alexandru Murgoi

Apus ge vremuri!

Mă uit pân șură și-n voreț
Și păstă gardu la grăgină,
În coșină și în cocet,
Că nu-i măi porc, nu-i măi găină!

În grajgi nu-s cai, nu-s măi niși vași,
Ge cân bătrâni or murit,
Și nu c-am fi rămas sărași,
Îi baiu că...ne-am cam domnit!

Că-i mare fânu, nu ne pasă
Și buruieni cresc pân grăgină,
Șini să măi tragă ge o coasă,
Ori să măi țână furca-n mână!

Și șine să măi mulgă vaca,
Să umple viedrile cu lapce,
Că buna nu măi îi săraca
Și ea s-o îngrijât ge toace!

Nu-i măi niși bunu să cosască,
Să dea un braț ge fân la cai...
Az poace fânu ca să crească,
La șe amar să îl măi dai!

Mă uit că-i iară primăvară,

Și-i vremea iar ge sămănat,
Îi mult ge lucru pă afară,
Că trabă tot îi pă la sat!

Trabă o fi, da n-are șine,
Ca să măi săpe în grăgină,
Că-s mult plecaț pân țări străine...
Șini să măi țână sapa-n mână?!

Coasa-i pân șură nebătută
Și grebla nu măi are-un ghince,
La sapă-i coada-n doauă ruptă...
Nimica nu-i măi ca năince!

Dorel Mărgan

Primăvara

O-nflorit mixa-n grăgină
Și șirieșu al învrieme,
Gialu o-verdzât ca lumea
Și dă frig nu să măi cieme.

Iși, colo, căce un flutur
Galbin ca o lună plină
S-oginieșce și ascultă
Șie dzâc florili-n grăgină

Într-un pom, o pițăganie
Până șie-ș probieșce glasu,
Un mântan în pragu ușă
Cu lăbili-ș friacă nasu,

Soarili pră șieri să râge
Dă i să văd gințâ-n gură,
Dân pământ, uriechea babii
O ieșât pr-o uscătură,

Vântu nu să măi ogoaie
Și să zburdă pră afară
Dă frag florili îl țucă
Că miroas-a primăvară.

Teodor Groza Delacodru

În casă cu Dumezău

În colțu mesăi, sub icoană,
Arge-o cangelă înșet,
Și muma zîșe-o rugă blândă,
Cu glas domol, cu suflet drept.

Tatu îș fașe sămnu-n frunce,
Ș-ascultă linișcit, smerit,
Că-n vorba mică, la părinț,
S-ascunge șeriu ăl slăvit.

Copiii stau cumiņț la masă,
Cu ochii-n farfurii și-n har,
Și sânt că-n casa lor frumoasă
Nu-i lipsă, niși un dor amar.

Că unge-i drag și rânduială,
Și omu șcie cui s-o-nchina,
Acolo Domnu-ș țâne poala,
Și binecuvântarea Sa.

Așa-i la noi, ge când îi lumea,
Cu munca, graiu și cregința,
Că familia-i temelia,
Și-n ea trăieșce biruința.

Voicu Glafir Darian

La Pașci

"Pân fireang mă scald-o rază
Și mă-ngeamnă să mă scol.
Maica-i sângură-n ocol,
Un braț dă trifoi la hoară
O adus, și-i foc și pară:
- Da șie fras aveț, gălbează?!
Că îi Săptămâna Mare
Și nu-s uouă pân cuibare!

Iaca, patu-i gol acuma

Și mintun mi-s în voreț,
Iau în palme apă-un deț,
Spăl obrazu și îndată
Țuc pă maica, lângă poartă:
- Iaaau, că mândră ieșci, ca luna!
Vedz in cuină, lângă plită
Ai nișce pezmet cu pită.

Sub șcergari î-oțăr dă pită
Azi o scos-o dân cuptori,
Iar miroasă-a sărbători,
A colași dân făină albă
Frământaț dă maica dragă!
Prândzu-i gata-ntr-o clipită!
Pân ochet ıl vād pă taica,
Mere să adape vaca.

Mică mi-s, da tāt vād binie
Paorii cât lucru au
Cātu-i dzăua ei nu stau,
Hoară, marve și grăgină,
Și-un givan cu o veșină
Care și ea postu-l țanie.
'Dzăua bună!' prăstă gard,
'N-ai un șol dă țucur alb?'

Pomii-s mândru văruiți,
Cucuruzu-i dăspoiat,
Pă la coșini îi curat,
Nu-i mai iarbă pă cărare,
Țoale să uscă la soare..
Pântră toace, stau cumiņi
Doi ochi negri dă niepoată
Șie să uită roată, roată

Când o fi și ea bătrână
Amincirea să-i rămână,
Și-n sufletu plin dă dor
Icoana bunișilor.

Mona Vlăi

La pașci

Îi zăua și-i șeasu noauă...
Eu îi car în raină apă,
Iar muma adușe ouă
Să roșască-n coj ge șeapă.

Șe mândru s-arată satu
În țoale ge sarbatoare:
- Du-ce și tu ca tot natu,
Că astăz îi slujbă mare.

M-o trămes muma-bătrână
La bisărica gin sat
Cu căce-o lumină-n mână
Să am la cuminicat.

Șād pă scamn și iau amince
Și mă rog pāntru nevoi;
Și-l ascult pă dom` parince
Cum să roagă pāntru noi.

Trășe slujba și să gată,
Mă-ntorc la muma-bătrână,
Intru în obor pă poartă
Cu pașciaua într-o mână.

Și-i aud pă ai bătrâni:
- Țucă-l muma, țucă-l moșu.
Doamne, sanatos să-l țani!
Hai, să sparjem un ou roșu!

- Muma mea și taica meu,
Az... Hristos o înviat!
Și ei spun ge dragu meu:
- *Agevărat c-o-nviat!*

*

Az ei nu-s și taman ge-aia,
Oua șine să roșască?
Baș gin suflet zăua aia
Nu voiam să să sfârșască.

Claudiu E. Romănu

La Pașci

Dă Pașci la noi în sat îi tare mândru
Ne pregăcim să merjem la-nviere,
Cu mic cu mare să luăm lumină
Și cu evlavie să-nenchinăm la Domnu.

Dă Pașci la noi în sat îi rugă
Și neamurili toace vin acasă,
Să fie la masă împreună
Cu ai graji să să gostască.

Să să-ntâlnească fraț și nepoț,
Părintș și copii, dăparce ai plecaț,
Să-ș povestască traiu dă dăparce
Al greu, al dân străinătate.

Dă sfânta sărbătoare, dă Pașci la noi acasă,
Să fașe slujbă mare, slujbă aleasă,
Bisărica îi plină dă lume și dă goșci
Iar după amiadz s-adună iară toț.

La jioc în sat s-aună lume multă
Și muzica-i da faină, dă mult tocmită,
Răsună cât îi satu, târdzâu până în noapce,
La miedzu noptî, când marșu iar le cântă.

Îi fain dă Pașci la noi în sat
La slujbă ne-nchinăm și ne rugăm,
Să ne aibă al dă sus în pază
Până la anu când iar ne revegem.

Camelia Liliana Păian

Cristos-o-nviat

În orașu-al sfânt
Un împărat pășășcie,
Călări pră măgari
Pră om îl iubieșcie.

Gavăt dă oamini
Vin să îl vadă

Iel îi Cristos
În Iel avem nadă.

Îi viniei l-amiadzăț
Pământu trâcnieșcie,
Firangu să frânjie,
Măria jălieșcie.

Cristos capu-apliacă,
Lotru-i în rai.
Măria suspină
Jâdanii spun: Vaai!

Ăsta îi mielu,
Mielu lu Dumniedzău.
Închină-ce omule!
Îi Domnu, baș dzău!

Îi vinierea sara
Și mânîe-i Sabatu.
Nicodim curie iucie
Să-i rânduie patu.

În inima noptî
Lăcātu să frânjie,
Romanii să-nchină
”Cristos-a-înviat!”

Osana! Osana!
Lumia vorbieșcie
Domnu îi marie!
Pră moarce-o – călcat!

Viniț dă luaț lumină!
Cristosu să-l sâmțâm!
Și dzâua asta sfântă
Duminic-o numim.

Îi dzâua dă-nvierie
Îi dzâua luminată,
Fii bun omule dragă!
D-acum și viața toată!

Cosmin Vatriș

Sfincili Flurii

Or venit ca ș-altădată
Iară sfincili Flurii
Zî, când ne sfințăm colașii
Pântru ai morț și pântru-ai vii

Ne mor veșinii la hotară
Noi trăim tot în nevoi
Și plâng sfincilii Flurii
Pântru ei și pântru noi

Le primim cum să nimere
Luptându-ne pântru pucere
Și cătră Iad ne dușem crușea
O crușe fără Înviere

Cum ar pucea Isus să-nvie
Când vegen lume-atâta rău
Și când zî dă zî în inimi
Îl răstignim pă Dumezău?

N-avem vreme dă smerenii
Niși să-i ascultăm cuvântu
Fiindcă ni-s tare ocupaț
Ca să prăpăgim pământu

Parcă păcatu ne-ngeamnă
Ș-altă grijă nu măi are
Dăcât să ne învrăjbească
Până la ultima suflare

- Sărbătoare dă Flurii,
Ai fost la noi d-atâcea ori,
Ne iartă az că ce primim
Cu lacrimi în loc dă flori!

Cât fața lumii îi șernită
Și clopocili sun-a jăle
Niși Învierea nu măi poace
Să ne mântuie dă răle

Astăz sfincili Flurii
Pî la noi veniră iar

La unii cu bucurie
La alți numa-n călindar.

Pă Golgota vieți noășce
Suim păcatu tot măi sus
Și pântru că nu șcim șe fașem
- Ne iartă bunule Isus!

Dorina Șovre

Tășeș ș-ascultaș!

Bat clopoce az în bisăriși
Și-n șeri alce clopoce bat
Tășeș! Și primiș marea vestă
Că domnu Cristos o-nviat

Cu moarcea pă moarce călcând
S-aducă lumina Lui sfântă
Tășeș! Ș-ascultaș cum dă slavă
În șeruri toș înjerii cântă

Ne-mpărtășăm dân sfincili Pașci
Și punem pă masă colași
Tășeș! Voi n-auzăș la fereșci
Cum plâng dă foame copiii-ai săi

Șiocniș căce-un ou înroșat
Să-nchinăm un păhar dă măi bine
Tășeș! S-auzăș cum să zbat
Și ne mor năcăjăș pă lume!

Șe trabă avem noi cu ei?
Să facă șe-or șci fiecare
Tășeș! Prăjnuiș și cântăș
Că-s sficili Pașci și îi sărbătoare

Mâncaș-vă mielu ăș gras
Zoitaș-vă tot șe v-am spus
Și tășeș! S-auzâm cum dă Pașci
În noi, măi moare o dată Isus.

Dorina Șovre

Greu ne-am măi scăpat dă iarnă

Greu ne-am măi scăpat dă iarnă
Da-n sfârșit o luat-o geala
Și-i vremea să bacem duba
Fiincă vine primăvara

Soarili-ș scutură blând
Dă aor opreje creță
Să-ncălzască tot pământu
Și lumii să-i de bineță

Iarba moale ca mătasa
Mândră-nșepe să răsară
Ca să țasă un covor
Pântru doamna primăvară

Ș-o ajiuns draga dă ea
Îmbrăcată-n ghioșei
Presărând păstă grăgini
Toporaș și oglișei

Furniși, bâză și bândari
Ș-alce goanje și gângâanii
Îș dau iar d-a cuși-n cap
C-or scăpat dă friu iernii

Pomii dau să-nmugurească
Dă atâta dor dă floare
Vesăl pițăgoiu-n prun
Iar ne fașe o cântare:

„Ți, ți, doi, ți, ți doi
Lăsaț pânza pă război
Și ieșăț măi iuce-afară!
Nu vegeț că-i primăvară?”

Pă casă la baba Lena
O barză cu ciocu lung
Lucră dă vo două zâle
Că ș-o găsât loc dă cuib.

Mantu, doarme-n cușca lui.
Șine șcie șe visază,

Latră-n somn dă ostănit,
Că az noapce-o stat dă pază

Doda, scarpână pă foale
Doi purșei încinș la soare
Mâța mionă-n târnaț
Șerând șeva dă mâncare

- Iară pârlui tu Măriuță?
Șci bine că am vorbit
Că az lucrăm în grăgină...
Dar vād că ce-ai răzgângit

- Da măi lucră și tu sângur
Și măi lasă-mă Agăsâne
Că dacă nu-ț tașe gura
Iut ce pârlui și pă cine

Moșu, cam potcaș dă fire
Râge, clăcinându-și capu
- Cred că vrenică cum ești
Tu poț pârlui tot satu!

Io-l trag pă moș dă căput
El, mă suie hopa-n cârcă
Și-n galop cu mine-aleargă
Pân la poartă tot o fugă

Gata, am scăpat dă iarnă
Și am pus în ladă șuba
Da pântru că-i primăvară
Nu măi bace nime duba

Numa gându mă gorgoane
Într-o vreme-ndăpărtată
Când un tata bun ș-o maică
Erau primăvara toată.

Dorina Șovre

Smâlzu ori Măsuratu oilor

Smâlzu ori Măsuratu oilor îi un obișei vechi ge primăvară, când oamini gospodari îș adună oili laolaltă șî, după căce oi are fiecare șî cât lapce dau ele, să pune bașiu șiorului. Toată traba asta nu-i la întâmplare, ea să fașe după nișce rânduiele bine șciuce ge când îi lumea lume.

Ge gimineată, muierili suie la stână cu cotărițâli plinie ge bucace, laolaltă cu neamuri șî ai apropiat, fiecare vrând parcă să arăce că-i măi gospodar gecât ălalalt. Îi o întrășere faină, cu mâncare multă șî voie bună. Când ajiung sus, la stână, să pun toț la masă, iar bașiu dă binecuvântarea înăince ge a să apuca ge mâncat.

După șe să gată masa, să trășe la mulsu oilor, lucru făcut cu grijă șî prișepere. Dup-aia vinie parcea a măi așceptată: măsuratu lapcelui. Aiși să vād roagili munșii fiecăruia – unii să bucură că le-o mers binie, alți măi strâng gin ghinț dacă nu-s mulțamiț. Dar așa-i rânduiala...

La sfârșât, toată lumea stă la zbor (givan), la o ștampă ge răchie, șî bașiu cu stăpâni să vorbăsc gespre cum o să meargă șiorul în lunili care vin.

Până spre sfârșātu toamni, fiecare stăpân vinie pe rând la stână să-ș ia brânza care i să cuvinie, după cât lapce or dat oili lui. Așa să țanie rânduiala șî să dușe măi gearce obișeiu ăsta vechi, cu rost șî cu suflit.

*Claudiu E. Românu,
Domașnea*

Obișieuri dî la Pașci la Jăbiel

Lăsatul Postului la Pașci

Cu șasă săptămâni, năince dă Pașci să lasă postu.

Prima dzî la lăsatu dă post s-o cemat Zăpost. Sara asta să fac focuri pră socac. Oamini i-o dzâs priveghi. Măi mult vieșini să ortășiesc să facă focutilii așcia, cu paie șî al măi important, cu snopi dă tulei roș dă marvie. Când foc să apringe, dî la al măi mic șî, până la al măi bătran iasă să vadă focu. Al măi mult să bucură copiii. Ai bărâni spun că focurili așcia să fac pântru să încălzăscă morți (morți vin la foc să să încăldzască).

Din an în an tot măi puțânie focuri să fac.

Ai bărâni or șciut șie trăbuia făcut șî șie nu, în primilii dzâlie în săptămâna dă post.

Dzâua dă luni după Zăpost, se ceamă Iunea curate. În dăua asta muierili spală țoalilii șî toace cinierilii șî bligilii dâ casă, să fie musai curace. Altșieva nu o fost voie să lucrî.

Marț o fost dzâua dă tuniece, acum or inșieput durâicilii.

Miercuri nu o fost binie să lucrî acas, numa la altu.

Joi o fost dzâua dă râle. Nu trebuia să lucrî nimic ca să nu dai dă rău.

Vinieri s-o dzâs că îi dzâua strâmbă. Nu o trebuit să lucre nimic ca să nu cie-strâmbi.

Sâmbătă nu o trăbuit să lucre șî niși să nu umbli sara pră socac că ci-or copitat caii lu Sântoager.

Flurilii

În dzâua dă Flurii să duc la bisărică crenguță dă salcă, care șă sfințăsc dă taica popa șî, după slujbă s-or împarțât la ominii dâ bisărică. Așcia să fac șă să aducă amincie dă *Stâlparii*

dă finic, carie or fost la oamini în mâni când Isus Cristos o intrat pră Poarta dă Aur, în Ierusalim.

Măi dămurt, în dzăua asta copii mai miși or fost scâlđaț în apa cu flori, ca să fie frumoș ca florilii.

Joia Marie

În dzăua dă Joi Mari fiecilies carie or implinit 16 ani or luat *opreg (cotrânța dânapoi)*. Gimineța, fiecilies așcia, or adus apă dî la fântână și or pus-o în cârșieje. Fiecilies or pus pienie dă primăvară la cârțieje. La amiadzăț li-or împărțât la niamuri și veșini. Pântru cârșieje or primit bani. Sara or vinit la bisărică, la slujbădă Denie și or stat în față ca să lie vadă lumea toată. Acum obișieiu astă s-o pierdut.

În dzăua asta muierilii dau dă pomană șoalie sau păhară cu apă.

Sfincilii Pașci

Săptămâna dî la Flurii, la Pașci să ciamă *Săptămâna Marie, o Săptămâna Patimilor*. În vremea asta tot satu să grijășce dă suflet.

Lucru la câmp îi oprit. Îi slobod numa muierilii să lucre numa nu macăr șie. Iele or avut voie să rânduie casa, să măture sobilii, să facă mâncarie și turtă.

Jjoi și vinieri nu să trag zvoanilii la bisăricii. Copii bat toaca cu șăocanie dă liemn, o scandură legată întră doi stâlpi.

Sâmbătă muierilii fac colași și rușăsc uauă pântru Pașci.

Pașcilies îi a măi marie sărbătoare pântru românii ortodoș.

Dî la Pașci (Invierie), până la Înălțarie, oamini s-or salutat Cristos-o-nviat.

În dzăua a doua dă Pașci îi obișieiu, după Sfânta Liturghie să fașie pomenirea morțâlor la mormânt. În Jâbiel îs tri mormânt, în tri locuri, d-a bășca. În dzăua a două de Paști să mierjie la Mormânt la Dudău. La Pășcilies Miși, Duminica Tomii să mierjie la Gara și la Cinoanie. După Sfânta Litughie, oamini pliacă dî la bisărică, la mormânt. Năincie mierg doi cinieri cu prapori. După vinie Taica popa și credincioș după iel și cântă troparul Invierii - Cristos o Înviat. Alături de popă mierjie un copil mic o o fată mică cu zvoanie în mână. Muierilii bătrânie așciaptă la poartă să triacă popa și oamini carie or plecat dî la bisatică la mormânt. Aruncă năincia lor grâu mestăcat cu cucurudz. Alcilies au în mână până dă busuioc, o dă iorgovan și îi prâsniesc cu apă.

Tot in dzăua a doua dă Pașci îi obișieiu să miargă finilii cu colacu la nănaș.

Pașcilies Miși – Duminica Tomii

Prima duminică după Sfincilii Pașci să ceamă Duminica Tomii (Paștile Mici). După șie s-o gătat Sfânta Liturghie, credincioși carie îs la bisărică, în fruncie cu Taica Popa, să duc la mormânt prima data la Gară și după la Cinoane, pântru pomenit morț. În față merg doi fișiori, care duc fiecare un prapore (stag dâ bisărică). Alături de popă mierjie un copil mic o o fată mică cu zvoanie in mână și cântă troparul Invierii - Cristos o Înviat. Muierilii bătrânie așciaptă la poartă să triacă popa și oamini carie or plecat dî la bisarică la mormânt. Aruncă năincia lor grâu mestăcat cu cucurudz. Alcilies au în mână până dă busuioc, o dă iorgovan și îi prâsniesc cu apă.

Cosmin Vatriș

FLORI DĂ PRIMĂVARĂ

Brândușă dă primăvară

Cărliețel

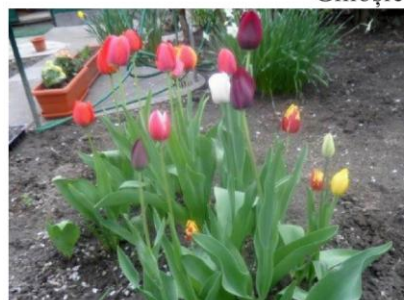
Viorele

Ghioșiel

Lale

Tulipani

Iorgovan

Trândăfiri

Gheorghine

Sândziene

P O M I Î N F L O R I Ţ

Şireş

Meri

Gutâni

Vişâni

Pruni

Piersâşi

Căisâni

Peri

ИЗЪЯВЛЕНИЕ ИИСУСА ХРИСТА

